

Drodzy Bracia i Siostry!

Droga Neokatechumenalna jest jeszcze mało znana w Wadowicach; zanim więc opowiem o naszej wadowickiej wspólnoty, przedstawię Wam parę ogólnych informacji. Droga Neokatechumenalna nie jest jakimś ruchem, organizacją czy stowarzyszeniem, lecz jest raczej okresem formacji chrześcijańskiej przeżywanym w małych wspólnotach. Narodziła się ona w 1962 roku w Madrycie i stamtąd do chwili obecnej rozprzestrzeniła się na cały świat. Droga Neokatechumenalna nie tworzy żadnych odrębnych struktur, lecz każda wspólnota podlegała bezpośrednio proboszczowi swojej parafii. Wspólnoty spotykają się dwa razy w tygodniu, we wtorki lub środy na liturgii Słowa i w soboty wieczorem na liturgii Eucharystii. Mniej więcej raz na dwa miesiące bracia wyjeżdżają gdzieś poza rodzinną miejscowość, wspólnie modlą się, wymieniają doświadczenia związane z Drogą, by w końcu wielbić Boga w Liturgii Eucharystycznej.

Dla Ducha (ciąg dalszy ze str.4)

I niespodzianka! Pyszny obiad zamówiony dla nas przez ks. Prałata.

Serdecznie przyjmował nas kapelan ośrodka – ks. Jan Zajac. Wywioził niektóre uczestniczki pielgrzymki samochodem do

Aby oddać ducha Drogi przytoczę słowa Kiko Arguello założyciela Drogi: „Trzeba tworzyć wspólnoty chrześcijańskie takie jak Święta Rodzina z Nazaretu, które żyłyby w pokorze, prostocie i uwielbieniu, i w których drugi jest Chrystusem”.

Nasza wadowicka wspólnota neokatechumenalna istnieje od półtora roku. Naszym Prezbiterem jest ks. Proboszcz, który w naszej wspólnoty nie tylko jest kapłanem, lecz również naszym bratem – jest jednym z nas.

W spotkaniach uczestniczy średnio 15 osób. Są to osoby w różnym wieku, różnego stanu i wywodzące się z różnych środowisk. Widzimy, że dzięki Drodze Neokatechumenalnej możemy pełniej i bardziej świadomie przeżywać swoje życie chrześcijańskie. Być może my jeszcze się nie zmieniliśmy, lecz na pewno zmienia się już nasze życie i, mamy świadomość, że nasza wspólnota jest dla nas wielką pomocą w dążeniu do jedności z Chrystusem.

Bogdan Pamula

ośrodka, a potem zwiózł je do autokaru.

W bardzo pogodnym, radosnym nastroju, ubogaceni kontaktem z Najświętszą Matką, rozśpiewani, rozmodleni i bardzo zadowoleni, wdzięczni z serca ks. Prałatowi, wróciliśmy do domu.

Barbara Pluska

Stowarzyszenie Rodzina Kolpinga informuje, że w dniach dyżurów, czyli w każdy wtorek w godz. 16.00 – 18.00 w biurze Stowarzyszenia /Dom Katolicki I p./ udzielane będą **bezpłatne korepetycje z języka polskiego** dla dzieci i młodzieży z ubogich rodzin.

„Bazylika” - Tygodnik informacyjny

Do użytku parafialnego

Redakcja: **Zespół parafialny** pod przewodnictwem **Ks. Prałata Jakuba Gila**

tel. 873-21-10, 873-20-96, E-mail wadbazyl@diecezja.krakow.pl, WWW.bazylika.wadowice.pl

ISSN 1640-0607

02 czerwca 2002 r. Nr 22(117) Rok 3

Słowo na niedzielę

PIERWSZE CZYTANIE Z KSIĘGI POWTÓRZONEGO PRAWA:

Pwt 11, 18.26-28

Dwie postawy wobec prawa Bożego

DRUGIE CZYTANIE Z LISTU ŚWĘTO PAWŁA APOSTOŁA DO RZYMIAN:

Rz 3, 21-25a.28

Człowiek osiąga usprawiedliwienie przez wiarę

***Naucz mnie, Boże, chodzić Twoimi ścieżkami,
prowadź mnie w prawdzie, według Twych pouczeń.***

EWANGELIA:

Mt 7, 21-27 *Dom zbudowany na skale i dom zbudowany na piasku*

Jezus powiedział do swoich uczniów: <Nie każdy, który Mi mówi: Panie, Panie!, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie. Wielu powie Mi w owym dniu: Panie, Panie, czy nie prorokowaliśmy mocą Twego imienia i nie wyrzucaliśmy złych duchów mocą Twego imienia, i nie czyniliśmy wielu cudów mocą Twego imienia? Wtedy oświadczę im: Nigdy was nie znałem. Odejdźcie ode Mnie wy, którzy dopuszczacie się nieprawości! Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztroptym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki>.

Oto słowo Pańskie.

Słowem

Jakby to było dobrze, gdyby za pochlebstwa można było dostać się do nieba. Wystarczyłyby przepyszne stroje, wzniosłe nabożeństwa, wspaniałe procesje i wiele, wiele

pięknych słów. Wszyscy ulegamy temu złudzeniu, zwłaszcza że wielbienie Boga jest wyrazem naszej wdzięczności za wszystkie otrzymywane dary. Nie wolno nam jednak zapominać, że to nasze dobre czyny mają wielbić Boga, który jest w niebiosach.

Klaus Metzger-Beck

Ogłoszenia parafialne

IX NIEDZIELA ZWYKŁA - 02.06.2002

1. Przez cały czerwiec czcimy Najświętsze Serce Boże. Nabożeństwo do Bożego Serca odprawiamy o godz. 18.30. Rano o godz. 8.30 odmawiamy litanie do Najświętszego Serca Bożego.

2. Zachęcamy wiernych do udziału w procesjach Eucharystycznych w Oktawie Bożego Ciała, które odbywają się po rynku o godz. 18.30 do czwartku włącznie. W czwartek na zakończenie tych uroczystości będzie dłuższa procesja częścią ulicy Krakowskiej oraz Zatorskiej. Na zakończenie procesji będzie poświęcenie wianków oraz małych dzieci.

3. W pierwszy piątek jest uroczystość Najświętszego Serca Bożego. Z tego względu postu nie ma. W tym dniu spowiadamy od 6.00 – 8.30 i popołudniu od 16.00 – 18.30. Msza św. dla dzieci będzie o 16.30. W sobotę jest Niepokalane-go Serca Najświętszej Maryi Panny.

4. W przyszłą niedzielę na Mszy św. o godz. 10.30 jest poświęcenie sztandaru Honorowej Straży Serca Bożego.

5. Z polecenia naszego ks. Kardynała ofiary zebrane na tacę na Mszach św. w przyszłą niedzielę, są przeznaczone na pokrycie kosztów sierpniowej pielgrzymki Ojca Świętego do naszej Ojczyzny.

6. Składka zbierana podczas papieskiej mszy św. na błoniach krakowskich będzie przeznaczona na dokończenie budowy bazyliki Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach. Z naszej parafii przoszonych jest pięciu mężczyzn do zbierania tej składki. Chętnych zapisujemy w zakrystii.

7. Święci tego tygodnia: w poniedziałek – wspomnienie świętych męczenników Karola Lwangi i towarzyszy, w środę – wspomnienie św. Bonifacego, biskupa i męczennika, w czwartek – wspomnienie św. Norberta, biskupa.

Ks. Jakub Gil-Proboszcz

Kościół to Boża Rodzina

To zdanie odnosi się do całego Kościoła. Cóż powiedzieć o tej umiłowanej części, jaką jest parafia. Przez tę wspólnotę najbardziej realizuje się Kościół. Warunkiem jest dobra komunikacja. Łączność z Bogiem i z innymi ludźmi.

Często mówi się dzisiaj, że dzięki rozwiniętemu środkom społecznego przekazu, jeszcze tego samego dnia dokładnie wiemy, co stało się na Manhattanie, czy w Tokio. Brak nam natomiast wiedzy, co dzieje się we wnętrzu naszej matki czy dziecka. Tragizmem naszych dni jest wiel-

kie zainteresowanie sprawami wielkiego świata, natomiast o tym, co dzieje się w naszym rodzinnym mikrokosmosie często dowiadujemy się na samym końcu. Problemem dla każdego jest – nie dać się zdystansować. Interesować się szerokim światem, ale tym bardziej własną rodziną.

Jeśli sprawy całego Kościoła z jego wiodącą głową – Papieżem bardzo nas interesują – to znak naszego właściwego chrześcijańskiego rozwoju. Dewiacją byłoby jednak, gdybyśmy angażowali się w Kościół powszechny, a własna parafia,

W PIERWSZĄ ROCZNICĘ URODZIN

W każdą drugą niedzielę miesiąca, na Mszy św. o godzinie 13.15, pragniemy ogarnąć naszą modlitwą dzieci, które w danym miesiącu obchodzą pierwszą rocznicę chrztu *Roczek*.

Podczas Mszy św. odprowadzanej w ich intencji udzielimy dzieciom, ich rodzicom i chrzestnym uroczystego błogosławieństwa.

W **czerwcu** swój Roczek obchodzą:

Martyna **ZGUDA**
Mikołaj Łukasz **JASIŃSKI**
Julia **GRYGIEL**
Adrianna Iga **ĆWIERTNIA**
Szymon Adam **SZULCZYŃSKI**
Kasper Kajetan **RAPACZ**

Grzegorz **RADWAN**
Aleksandra Ewa **GÓRA**
Anna Urszula **SZELIGA**
Piotr Sebastian **NIEWĘGŁOWSKI**
Miłosz Jakub **ŻYDEK**

Rodziców prosimy o zgłoszenie dzieci najpóźniej do Mszy św. w zakrystii lub kancelarii.

Zapowiedzi:

Polecamy Bogu narzeczonych, ufni, że dotrzymają w życiu przysięgi małżeńskiej. Prosimy naszych parafian, by się za nich modlili.

Tomasz Jerzy **WALCZAK**, s. Jerzego i Danuty z d. Biała, zam. Wadowice, Os. Kopernika 16/30; Izabela Jadwiga **GAWRON**, c. Mieczysława i Jadwigi z d. Szymonek, zam. Wadowice, ul. Batorego 27/4

Niech Bóg napelni ich miłością, która wszystko przetrzyma.

Pożegnaliśmy:

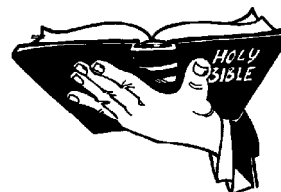
Ze smutkiem zawiadamiamy, że w ostatnim czasie przeszli do wieczności:

Czesław **KOWALCZYK**, ur. 1932 r., zam. Wadowice, ul. Sienkiewicza
Wiesława **STANIEK**, ur. 1936 r., zam. Wadowice, ul. Zatorska
Maria **BYRSKA**, ur. 1927 r., zam. Wadowice, ul. Słowackiego

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj im wieczne spoczywanie.

Pismo święte na codzień:

Poniedziałek: 2 P 1, 1-7 * Mk 12, 1-12
Wtorek: 2 P 3, 12-15a. 17-18 * Mk 12, 13-17
Środa: 2 Tm 1, 1-3. 6-12 * Mk 12, 18-27
Czwartek: 2 Tm 2, 8-15 * Mk 12, 28b-34
Piątek: Pwt 7, 6-11; 1 J 4, 7-16 * Mt 11, 25-30
Sobota: Iz 61, 9-11 * Łk 2, 41-51

Intencje mszalne:

Poniedziałek 3 czerwca *Karola, Leszka*

- 6⁰⁰ Śp. Anna Burzej
- 6³⁰ Śp. Maria Kwaśniewska
- 7⁰⁰ Śp. Honorata Skrzypek
- 7³⁰ Dziekczynno-błagalna za otrzymane łaski
- 8⁰⁰ Śp. Stanisław Płaszczycza
- 12⁰⁰ Śp. Izabela Cienkusz
- 18⁰⁰ Śp. Jadwiga

Wtorek 4 czerwca *Franciszka, Kwiryny*

- 6⁰⁰ Śp. Roman Piesko
- 6³⁰ Śp. Honorata Skrzypek
- 7⁰⁰ Śp. Władysław Książek
- 7³⁰ Śp. Izabela Cienkusz
- 8⁰⁰ Śp. Janina Książek
- 12⁰⁰ Śp. Jan, Aniela Piórek
- 18⁰⁰ Śp. Anna Burzej

Środa 5 czerwca *Walerii, Waltera*

- 6⁰⁰ Śp. Roman Piesko
- 6³⁰ Śp. Maria Kwaśniewska
- 7⁰⁰ Śp. Franciszek i Barbara Cierpiełek
- 7³⁰ Śp. Izabela Cienkusz
- 8⁰⁰ Śp. Honorata Skrzypek
- 12⁰⁰ Zarodzinę Mańdok zamordowaną przez Niemców

Nowenna do Matki Bożej

Nieustającej Pomocy 8.30 i 17.30

- 18⁰⁰ Za wszystkich uczestników Nowenny oraz w intencjach składanych prośb i podziękowań

Czwartek 6 czerwca *Pauliny, Bogumily*

- 6⁰⁰ Śp. Anna Burzej
- 6³⁰ Śp. Maria Kwaśniewska
- 7⁰⁰ Śp. Adam Nowak
- 7³⁰ Śp. Honorata Skrzypek
- 8⁰⁰ Śp. Janina Książek
- 12⁰⁰ Śp. Izabela Cienkusz
- 18⁰⁰ Śp. Władysław Książek

Piątek 7 czerwca *Roberta, Wiesława* **Uroczystość**

Najświętszego Serca Pana Jezusa

- 6⁰⁰ Śp. Czesław Kowalczyk
- 6³⁰ Śp. Wojciech, Zofia i zmarli z rodziny Drewniaków i Zielińskich
- 7⁰⁰ Śp. Maria Kwaśniewska
- 7³⁰ Śp. Anna Burzej
- 8⁰⁰ W intencji rozwoju Straży Honorowej Serca Pana Jezusa w naszej parafii
- 12⁰⁰ Śp. Honorata Skrzypek
- 18⁰⁰ Śp. Izabela Cienkusz

Sobota 8 czerwca *Maksyma, Seweryna* **Niepokalanego Serca** **Najświętszej Maryi Panny**

- 6⁰⁰ Śp. Stanisław i zmarli z rodziny
- 6³⁰ Śp. Władysław Książek
- 7⁰⁰ Śp. Maria Firczyk
- 7³⁰ Śp. Honorata Skrzypek
- 8⁰⁰ Śp. Aleksander Mlak
- 12⁰⁰ Śp. Izabela Cienkusz
- 18⁰⁰ O Boże błog. i dalszą opiekę dla Marka i Małgorzaty Baran w 17 r. ślubu

Niedziela 9 czerwca *Anny, Pelagii*

- 6⁰⁰ Śp. Honorata Skrzypek
- 7³⁰ Śp. Ewa Książek - 2 r. śm.
Śp. Czesław Bartel
- 9⁰⁰ Śp. Józef Mrowiec
- 10³⁰ Śp. Aleksander Kucia
- 12⁰⁰ Śp. Anna Burzej
Dziekczynna z prośbą o błog. Boże dla Marii i Zdzisława w 30 r. ślubu i ich rodziny
- 13¹⁵ *Roczek*
- 19⁰⁰ Dziekczynna z prośbą o zdrowie i błog. Boże dla Józefy i Jana w 15 r. ślubu

do której należymy nie leżała w kręgu naszych zainteresowań. Do Kościoła powszechnego idziemy poprzez lokalny Kościół – czyli parafię.

Żeby parafia nie była zbiorem anonimowych osób niezwykle pomagają powstające wspólnoty, kręgi czy też inne nieformalne parafialne grupy.

Nasza parafia liczy prawie 10 tys. osób. Należy do dużych wspólnot. Zagraża jej wielka anonimowość. Dla jej ożywienia konieczne są wspólnoty. Żywe wspólnoty, a nie martwe, czy tylko pozorne. Służą one do wzajemnych kontaktów, a także do lepszej komunikacji z Bogiem. Żywa parafia jest wtedy, gdy na jej terenie są dynamiczne wspólnoty parafialne. One poprzez swą działalność powinny dynamizować tę część Kościoła jaką jest parafia. Jeśli na terenie parafii są wspólnoty kościelne nie służące parafii – grozi im w szybkim czasie deformacja.

Jeśli wspólnotę można porównać do pszczelego roju, to wiemy jaką rolę odgrywa w niej królowa – matka. Ona wyściska na rójce niezatarty znak. Prężność, rozwój, zbiór miodu – tym wszystkim kieruje matka. W grupie parafialnej bardzo dużo zależy od kierującego określoną wspólnotą. Różne ten szef grupy ma nazwy: odpowiedzialny, zelator, prezes, itd. Od jego pomysłowości i prężności, a także zaangażowania zależy rozwój określonej wspólnoty. Ksiądz kierujący daną grupą jest inspiratorem i koordynatorem. Kapłan ma zagrzewać a także porządkować. Do „szefa” grupy należy odczytywanie wspólnie z grupą określonych zadań i realizowanie ich.

Serdecznie dziękuję tak kierownikom grup jak i szeregowym członkom wszystkich wspólnot. Obyśmy rozwijali charyzmat tej grupy, do której należymy.

Ks. Proboszcz

Rycerstwo Niepokalanej MI

Jesteśmy młodą grupą, istniejemy w naszej parafii od ponad roku. Założycielem rycerstwa był św. Maksymilian Kolbe. Celem Rycerstwa jest zdobywać świat dla Jezusa przez Niepokalaną. Ten szczytny cel wytyczył Rycerstwu św. Maksymilian.

Naszym opiekunem jest ks. Proboszcz. My uczymy się być dobrymi „rycerzami”, poprzez swoje życie, swoją postawę, miłość do bliźniego. Czynnych członków naszej grupy jest około 30. Spotykamy się raz w miesiącu w III czwartki miesiąca.

Na naszych spotkaniach poznajemy bóstwo i wielkość Maryi, Jej wielką rolę w Kościele i uczymy się jak naśladować

Maryję, czcić, modlić się aby zbliżyć się do Jezusa. W pierwsze soboty miesiąca bierzemy czynny udział we Mszy św. o godzinie 8.00; po Mszy św. prowadzimy adorację Najświętszego Sakramentu. Rozprowadzamy Cudowne Medaliki. W ostatnim czasie rozdaliśmy ich kilkadziesiąt. Ufamy, że Matka Najświętsza wraz z nami modli się do Ducha Świętego o dar mądrości i miłości dla nas wszystkich.

Jeśli ufasz Niepokalanemu Sercu Maryi i chcesz nosić Cudowny Medalik – wierzysz w Jego moc zapraszamy na nasze spotkanie.

Maria Wolczko

Zespół Charytatywny

Zespół Charytatywny istnieje 17 lat, ma siedzibę w Domu Katolickim. Liczy 13 członków i 3 wolontariuszy. Zespół pełni dyżur w każdą środę i czwartek w godzinach przedpołudniowych. Spotykamy się tam z podopiecznymi i tymi, którzy potrzebują pomocy. Zespół służy pomocą i radą. Każda Pani ma swoich podopiecznych, których odwiedza w domu, niosąc taką pomoc jakiej potrzebują.

Zespół jest finansowany przez ks. Proboszcza, korzystamy też z ofiarności parafian i puszki św. Antoniego.

Przewodnicząca – Teresa Nogalowa

Róża

Róża – to symbol Matki Bożej. Żywy Różaniec – Róże Różańcowe – zwroty powszechnie znane i jednoznacznie kojarzące się z modlitwą na różańcu. Modlitwa to prosta w odmawianiu, ale o głębokiej wymowie i skuteczności, znana jest i praktykowana w Kościele od dawna.

Wyjątkowej mowy i znaczenia, a wręcz konieczności jej odmawiania nabiera z chwilą objawień Matki Bożej w Fatimie, La Salette i innych miejscach, po polski Gietrzwałd, gdzie Matka Boża w każdym z tych miejsc prosi: „Odmawiajcie różaniec”.

Z różańcem nie rozstaje się Ojciec Święty, który tak chętnie właśnie nim obdarowuje odwiedzających Go pielgrzymów.

W naszej parafii widocznym znakiem zachęcającym nas do tej formy modlitwy, jest różaniec ofiarowany przez Ojca Świętego w czerwcu 1999 r. jako wotum dla ukoronowanej Matki Bożej Nieustającej Pomocy zawieszony przy Jej obrazie.

W parafii aktualnie jest 12 Róż Różańco-

Cztery razy w roku kwestujemy przy drzwiach kościelnych. Zebrane pieniądze przeznaczamy na pomoc potrzebującym, zaopatrujemy dzieci w pomoce szkolne, pomagamy przy wyjazdach na kolonie. Trzy razy w roku wystawiamy kosz u św. Antoniego na „Dar Ołtarza”.

W Wielką Sobotę wystawiamy kosze na „Święcone”, które rozdzielamy wśród biednych. W każdą środę lekarz mierzy bezinteresownie ciśnienie krwi. Mamy też magazyn odzieży używanej, którą rozprawdzamy wśród potrzebujących.

Zebrań Zespołu odbywają się w drugi czwartek każdego miesiąca.

wych, w tym jedna męska. Jest to dużo, a zarazem i mało jak na papieską parafię. Przekrój wiekowy poszczególnych róż to przeważnie osoby w wieku średnim i starszym. Tworzymy jedną wielką, bo 180osobową rodzinę różańcową; tyle osób codziennie modli się na różańcu, nie licząc innych osób spoza kręgu Żywego Różańca – jest to więc potężny szturm modlitewny do nieba.

Działalność nasza nie ma wymiaru materialnego, a odnowy. Modlitwami ogarniamy intencje Ojca Świętego, sprawy Kościoła, problemy parafii, naszych kapłanów.

Czynnikiem integrującym poszczególne Róże są comiesięczne „minikonferencje” prowadzone przez ks. Proboszcza połączone ze zmianą tajemnic w każdą drugą niedzielę miesiąca.

Dla wielu, zwłaszcza osób starszych, jest to czasem jedyna okazja do spotkania, wzajemnego poznania się i rozmowy, czy bliskości drugiego człowieka.

Stanisława Bandola

Dla Ducha

Kolejna pielgrzymka z parafii Of. NMP tym razem odbyła się w dniu 27 maja do Pasierbca i Limanowej. Zaplanowano ją jako pielgrzymkę dla matek z okazji Dnia Matki. Była to zatem pielgrzymka matek do najukochańszej Matki nas wszystkich. Odwiedziliśmy Matkę Bożą Kalwaryjską, Matkę Bożą Pocieszenia w Pasierbcu, Matkę Bolesną w Limanowej i Matkę Boską Śnieżną na Śnieżnicy.

Pielgrzymka prowadzona przez ks. Prałata Jakuba Gila na zawsze zostanie nam w pamięci. Jeśli można mówić o „doro-bieniu” się duchowym, a nie tylko materialnym, to z pewnością wzbogaciliśmy się bardzo.

Autokar ruszył na trasę o godz. 7.00 przy pochmurnym niebie. Nasze serca i dusze rozświetlał jednak cel podróży. Towarzysząca wokół „soczysta” o tej porze roku – jak określił ks. Prałat – zieleń podnosiła na duchu.

Po drodze wstąpiliśmy do najbliższej nam Matuchny Kalwaryjskiej, bo jak nie odwiedzić kogoś, kogo się kocha, za kim się tęskni, o kim się myśli.

Na dziedzińcu przed bazyliką i w kaplicy Matki Bożej Kalwaryjskiej mówiliśmy o tradycji pielgrzymowania do sanktuarium wspominając czasy dzieciństwa, rolę naszych rodziców we wpajaniu nam miłości do Tej, która w późniejszym życiu stała się ucieczką, podporą, pociechą i wiernym przyjacielem w radościach i smutkach. I do dziś: „Króluj, uzdrawia, pociesza”.

W dalszej drodze towarzyszyły nam modlitwy, pieśni maryjne i dyskusje.

Pasierbiec to następne miejsce na trasie naszej pielgrzymki. Niezwykle urokliwe pod względem położenia, słynące z cudów sanktuarium maryjne, sięgające początkiem

1824 roku, wywarło na nas mocne wrażenie i dostarczyło wielu duchowych przeżyć.

Fundatorem kaplicy i obrazu Matki Bożej Pocieszenia w Pasierbcu, za cudowne ocalenie z pola bitwy pod Rastadt /dzisiejsze Niemcy/ w 1793 roku, był Jan Matras. Latami sanktuarium rozwijało się, przybywało pielgrzymów, powtarzały się cuda.

Z Pasierbca udaliśmy się do sanktuarium Matki Bożej Bolesnej do Limanowej, które zwiedziliśmy, i które także dostarczyło nam wielu mocnych, duchowych przeżyć.

Pielgrzymki są wspaniałą okazją kształtowania ducha. Matka Boża Bolesna w głównym ołtarzu bazyliki w Limanowej to gotycka, drewniana rzeźba Piety z drugiej połowy XIV wieku. Według tradycji przybyła w te strony z Węgier. Została ukoronowana 11 września 1966 roku przez abp metropolitę krakowskiego Karola Wojtyłę, a po kradzieży koron – rekoronowana 22 czerwca 1983 roku przez papieża Jana Pawła II. I jeszcze kolumnada, a w niej zestaw 19 grających dzwonów, z których największy waży 420 kg, a najmniejszy 25 kg. W krużgankach można obejrzeć kopie wizerunków Matki Bożej z wielu sanktuariów świata.

Nie sposób wymienić wszystkiego, ale sanktuarium w Limanowej koniecznie trzeba zobaczyć.

Z Limanowej - w strugach ulewnego deszczu i przy akompaniamencie piorunów - udaliśmy się autokarem, a potem pieszo na górę Śnieżnica /wys. 1007 m npm/, gdzie mieści się Młodzieżowy Ośrodek Rekolekcyjny i Schronisko datujące się jeszcze z okresu międzywojennego. W prześlicznej, liczącej dopiero rok drewnianej kapliczce, mieści się obraz Matki Boskiej Śnieżnej. Uroczy zakątek w środku potężnego lasu.

(ciąg dalszy na str.8)